

Daróczi Györgyné tanító

„Lehet, hogy elfelejtik, mit mondtál nekik, de soha nem fogják elfelejteni, hogy hogyan érezték magukat szavaidtól.”

/Carl William Buehner/

2008 óta tanítok a herceghalmi iskolában. A pedagógus pályát tényleg az „elején” kezdtem, konkrétan a 3 éves gyerekekkel való foglalkozástól.

Az érettségi után képesítés nélküli óvónőként dolgoztam három évig, kiscsoporttól egészen a nagycsoportig kísértem a gyerekeket.

1990-ben tanítói diplomát szereztem a győri Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolán.

Szülőfalumban, Tabajdon hosszú ideig, egészen a település iskolájának bezárásáig dolgoztam. Kisiskola révén széleskörű volt a munkám, így sok tapasztalatot szereztem. Voltam napközis nevelő, tanítói és osztályfőnöki munkám mellett tanítottam a felső tagozaton matematikát, történelmet, voltam diákönkormányzat vezető, és a már nagyon alacsony létszámok miatt, megtapasztalhattam az összevont osztályban oktatás nehézségeit is.

Az iskola bezárása után kerültem Herceghalomra. Lelkesedésem, mely erre a pályára terelt, azóta sem csökkent, minden tanévet nagy izgalommal és kíváncsisággal várok. A hosszú évek alatt folyamatosan képeztem, képezem magam, igyekszem megismerni és alkalmazni az új módszereket.

Osztályaimat mindig segítő szándékkal vezettem, irányítottam, ügyelve a lassabban haladók segítésére, de a tehetségeesebbek képességeinek kibontakoztatására is. Igyekszem nyugodt, bizalommal teli légkört kialakítani, ahol diák, tanító egyaránt jól érzi magát, ahol lehet hibázni, lehet örülni a másik sikerének.

Elsődleges teendőm elérni azt, hogy bizalommal forduljanak felém a gyerekek. Aztán a mindenkiben rejlő értékek feltárása az, ami a kicsi gyerekek számára is lényeges, hogy higgyenek magukban, hiszen ezzel a hittel tanulnak meg oly sok mindent.

Töreksem arra, hogy minél változatosabb módon és játékosan tanuljanak. Sokszor tevékenykedünk tanórákon különböző munkaformában (párban és csoportokban) változatos módszerekkel. A gyerekek nagyon élvezik, és közben megtanulnak odafigyelni egymásra, megtapasztalják az alkalmazkodás, együttműködés fontosságát.

Szeretek kézimunkázni, alkotni, szívesen vezetek kézműves szakkört, részt vállalom az iskola dekorálásában.

Fontos számomra és az iskola közössége számára is, hogy hozzánk minden gyerek szívesen járjon iskolába. Szeretném minden kisgyereknél elérni: ne feszülten, rémülten, félelemmel lépjenek be reggelente az osztályba, hanem mosolyogva, vidáman, kíváncsian.

Nyitott vagyok a szülők felé, szükséges az ő együttműködésük, segítségük is a sikerekhez, eredményekhez.

Munkám során nagy figyelmet szentelek a gyerekek komplex nevelésének. Céлом, hogy tanítványaim magabiztosan mozogjanak az őket körülvevő világban. Legyenek érzékenyek a szépre, a jóra, lássák meg másokban az értékeket, óvják a környezetüket.

Mindezek tükrében magaménak érzem J. Wagele gondolatait: „Vedd észre, hogy a gyermeket nem lehet kényszerrel tanítani. A pusztá léted, a viselkedésed az, ami formálja. Éreztesd meg vele, mi helyes, mi nem. Ebből tanulja meg, mi a jó és mi nem. Támogasd és tégy meg mindent azért, hogyha felnőtt, elégedett és boldog legyen.”